

Spm. nr. S 2538

Til skatteministeren (3/5 2000) af:

Kristian Jensen (V):

»Vil ministeren oplyse, hvorvidt fortolkningen af § 5, stk. 2, i L 208 fra folketingssamlingen 1998/99 betyder, at frasalg af en del af en ejendomsportefølje, som er belånt med et realkreditlån med et stort pant i alle ejendomme, hvor køber overtager en forholdsmæssig del af lånet, betyder, at den del af lånet, som optages til at afløse et lån med tilsvarende pant i samme ejendom fortolkes indskrænkende, således at overtagelsepantebreve ikke længere skal være afgiftsfritaget?«

Svar (12/5 2000)

Skatteministeren (Ole Stavad):

Der spørges til den afgiftsmæssige behandling af »overtagelsepantebreve«, hvorved en køber i forbindelse med frasalg af en ejendom overtager en forholdsmæssig del af et realkreditlån, der samtidig nedskrives. Det oplyses, at det gamle realkreditpantebrev har pant i en række ejendomme, og at køberen overtager en af disse ejendomme.

Indledningsvis kan det oplyses, at der ikke i tinglysningsafgiftsloven er hjemmel til at overføre afgift i den skitserede situation. Dette skyldes, at den hjemmel, der fandtes i den daværende stempelovs § 10, stk. 2, om afløsningspantebreve, ikke er videreført i den nugældende tinglysningsafgiftslov, jf. bemærkningerne til § 32 i L 208 (1998/99).

Uddybende kan jeg oplyse, at tinglysningsafgiftsloven, der omfatter tinglysning og registrering af ejer- og panterettigheder, trådte i kraft den 1. januar 2000, som afløser for stempelovsloven, for så vidt angår afgift af lån sikret ved tinglyst pant.

Efter den tidligere stempelovs § 10, stk. 2, kunne der afgiftsfrit ske såvel ombytning af lån som inddrages ny ejendom til sikkerhed for den samme fordring, forudsat at såvel kreditor som debitor var den samme.

Med hjemmel i den pågældende bestemmelse kunne der derfor udstedes afløsningspantebreve, herunder delpantebreve, eksempelvis forbindelse med delvis afløsning af et samtidigt nedlyst pantebrev. Det skyldtes, at stempel-

ovs § 10 indeholdt hjemmel til at oprette flere dokumenter vedrørende samme retsforhold. Det gav adgang til at oprette en flerhed af afløsningspantebreve eller delpantebreve.

Ved stempelovs § 62, stk. 1, nr. 3, var kravet til samme kreditor fraveget, når betingelserne i denne bestemmelse var opfyldt. Bestemmelsen omhandlede konvertering og overtagelse af gamle lån, altså salgsituationen.

Der er ikke i tinglysningsafgiftsloven sket en videreførsel af bestemmelsen i den daværende stempelovs § 10, stk. 2.

Dele af den dagældende stempelovs § 62, stk. 1, nr. 3, er videreført i tinglysningsafgiftslovens § 5, stk. 2. De låneomlægninger, der kan ske afgiftsfrit efter den nugældende tinglysningsafgiftslovs § 5, stk. 2 er ombytning af realkreditlån mv.

At der skal betales afgift, hvis der udfærdiges overtagelsepantebreve skyldes ikke, at tinglysningsafgiftslovens § 5, stk. 2 fortolkes indskrænkende - som nævnt i spørgsmålet - men den omstændighed, at der ikke er hjemmel til den afgiftsfri udfærdigelse, da der som allerede nævnt ikke i tinglysningsafgiftsloven er sket en videreførsel af en bestemmelse med et indhold svarende til den dagældende stempelovs § 10, stk. 2.

Afslutningsvis skal det bemærkes, at de ændringer i muligheden for at overføre afgift fra et pantebrev til et andet, der er sket ved overgangen fra stempelovsloven til tinglysningsafgiftsloven, er i overensstemmelse med de anbefalinger, der fremkom fra stempeludvalget, der var bredt sammensat, og som - udover repræsentanter fra ministerierne - også havde deltagelse af eksterne sagkyndige, repræsentanter fra organisationerne - bl.a. Kommunernes Landsforening og erhvervslivet.

Spm. nr. S 2543

Til fødevareministeren (4/5 2000) af:

Kristian Jensen (V):

»Er det virkelig ikke muligt for ministeren at præcisere, i hvilke sammenhænge de ekstra oplysninger, som landmændene giver til Danmarks Statistik i forhold til CHR-registeret, bruges?«